

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1894.

Leto XXIV.

Večer.

Solnce se je vže nagnilo,
Krasno se žari nebo,
Pesnico večerno milo
V logu tičice pojo.

S paše čeda se pomika,
Delavci domov hite,
V čast Marije iz zvonika
Se zvonovi oglase.

Sapica pihlja pohlevno,
Lahko čuti se srce,
Zabi vso težavo dnevno,
Duh pošilja v raj želje.

Luna mila na višavi
V čistem svitu zablščiči,
Zvezd nešteto nam v daljavi
Glasno v srce govori.

„Božja roka, vsaka pravi,
Nas prižiga vsako noč,
Da svedočimo v višavi
Njeno velečast in moč.“

V sreci se mi zbuja želja:
O da bi trenutek ta
Me ponesel v kraj veselja,
Kjer moj duh svoj dom ima.

—va.

